

אבא יקר
כולנו כאן היוס כזי אהיפרז ממק,
היית אצם מיוחז אבא, צנוע, איש של שלום, איש
אהוב על כולם, שקט ולא מכביד במילים.
אני רוצה לומר לך תודה אבא על שלימדת אותי
שהכל אפשרי והאמת הי תמיז.
בלכות האימון שנתת הי השעתי להיות פופאה כמו
שתמיז חלמת.
תודה על שנים של עבודה קשה, על מנת שלא יחסר
לנו צבר.
תודה על שנים של הסעות בכל שעה אפשרית.
תודה על שנים של אהבה שלא היית צריק להביע
במילים או במעשים, פשוט יזענו שאהבת.
על המסירות הרבה שבה טיפלת ובאהובת לך
ולמידת אותנו כיצד לנהוג.
הצדק לא הייתה קלה אבא, רצופה באתגרים.
בשנים האחרונות ביקרנו שוב ושוב במחלקות
השונות בבתי החולים, סיימת ניתוח אחד ומיז
התחלנו להתכוון לניתוח הבא ולכל אופק הצדק
לא התלוננת.
המילה כאב לא הופיעה בלכסיקון שלך.
התאוששת מהר מכל ניתוח, כל פעם הפתעת אותנו

מחזה.

כאב זה לחלשים ואתה היית חזק.
לפני שנתיים בזיוק הסיס הסרטן.
טם מהניתוח הבה יצאת ללא תלונות.
זאאת שלא יזעו, שלא יזאילו
הכל בסדר תמיז אמרת.
אבל כבר לא היה בסדר.
מעל שנה אתה נאבק במחלה קשה ומפוסת בזרעך
האופטימית והסקטה, משכנע את כולם שהכל יסתדר.
ניתוח נוסף, הקרנות, כזורפיסבלתי אפשריים ויום
תלונה מציבך.
טם הפרופאים לא הצליחו להביין איך השולף החלש
והחולה נלחם במחלה ללא תלונות.
וכמה כיבדת את הפרופאים אבא.
רק שזרה אחת הכניעה את מרצה פוחק.. לא יכולת
לנהוג.
לקחו ממך את העצמאות שלך, את הפעלתיים שלך.
לפני כחודש הוצית בפעם הראשונה קשה לך, וזה
כל כך כאב אבא.
אבא יקר, שבוש של ייסורים קשים עברת שבוש של
פעם, צמא וכאב.
שבוש בו היית עולף הכל האוהבים אותך

וצעכת לאיסק.
רצינו לומר לך אבא שאנחנו אורבים אותך,
ורצינו לבקש סליחה על הכל.

אמאן
הנכדים האורבים עליך עדין, פוסי ותמר
איציק ויואיר
מני ואני
אתה יכול לנוח אבא